

Liv i Ham

- Paulus' brev til Kolossenserne

Liv i Ham – oplæg 5: Kolossenserbrevet 2,16-23¹

Paulus har allerede advaret imod en bestemt filosofisk vranglære, som var i omløb og udgjorde en fare for menigheden, - jf. 2,8: ”Se til, at ingen fanger jer med filosofi og tomt, der bygger på menneskers overlevering, på verdens magter og ikke på Kristus.”

Vi ved ikke præcist hvad indholdet i denne filosofi har været. Vi får dog et vist indblik i sagen i dette afsnit (2,16-23). Hvor Paulus - efter at han i 2,9-15 har udfoldet hvad menigheden har ”i Kristus”- igen advarer imod vranglærerne og deres filosofi. Essensen i den har tilsyneladende været, at Kristus og troen på ham ikke er blevet anset for at være tilstrækkelig. De falske lærere har formentlig promoveret et religiøst tankesystem, hvor regler for mad og drikke, overholdelse af bestemte dage og fester, engledyrkelse (måske som beskyttelse mod ”magterne og myndigheder jf. 2,15) og påbud om en asketisk livsførelse, alt sammen har været præsenteret som en vej til åndelig vækst og ”fuldkommenhed”. Paulus’ modsvar kan samles i tre hovedpointer:

- 2,16-17: Lad ikke nogen dømme jer
- 2,18-19: Lad ikke nogen frakende jer sejrsprisen
- 2,20-23: Lad jer ikke underkaste (deres) påbud (formuleret som et spørgsmål)

(Læs gerne hele teksten i sammenhæng)

¹ Dette oplæg er noget længere end de tidligere. Alle grupper skal føle sig helt frie til eventuelt at springe nogle spørgsmål over og blot fokusere på dele af oplægget.

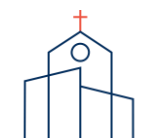
2,16-17: Lad ikke nogen dømme jer

- Ordet ”derfor” knytter dette afsnit sammen med det med det forudgående. Hvordan forstår I dette ”derfor”?
- Paulus skriver, at de som Kristus-troende ikke skal lade sig dømme af nogen på grund af nogle bestemte religiøse forskrifter og regler. Det, at der bl.a. er tale om spiseregler og sabbatter, og at Paulus kalder dette ”en skygge af det, som skulle komme,” mens ”legemet selv” er Kristus, tyder på, at de forskrifter, der er tale om har jødisk/gammeltestamentlig baggrund i. Hvordan forstår I denne kontrast mellem skygge og legemet? (e evt. også Hebr 8,5 og kontrasten i dette kapitel mellem den første pagt og den nye pagt).
- For Paulus er det tydeligvis selve evangeliet og den kristne frihed, der står på spil. Kan I komme i tanker om eksempler fra kirkehistorien eller i dag, hvor religiøse påbud og regler har været brugt til at dømme andre kristne på en ubibelsk måde?

2,18-19: Lad ikke nogen frakende jer sejrspisen

- Peter Legarth² forklarer v. 18 på denne måde:
 - ”Menigheden skal ikke lade sig frakende den sejrpris, som Kristus har vundet til den. Paulus anvender her sikkert udtryk fra idrætssproget (sml. 1 Kor 9,24-27 og Fil 3,14). Meningen er den, at menigheden ved Kristi sejr over de dæmoniske magter er blevet tildelt Kristi sejrskrans. Men nu vil modstanderne frarøve menigheden dens sejrskrans ved at påstå, at menigheden i virkeligheden ikke har modtaget den hele og fulde sejr. Menighedens medlemmer er efter deres opfattelse ikke fuldgyldige kristne, der har fået skænket hele fylden, men hævdes at mangle noget. Og hvad de mangler, kan de ifølge modstanderne opnå ved tilbedelse af de kosmiske magter. Det er i front mod en sådan forkyndelse, Paulus erklærer, at menigheden har del i sejren over magterne. Derfor skal de ikke gøre noget så tåbeligt som et underlægge sig dem. Menigheden skal ikke lade Kristi sejr være intet, men tværtimod gøre Kristi sejr gældende. Menigheden hører til på sejrens side og ikke, som modstanderne påstår, på nederlagets side.”
- Tal om hvad det indebærer, at Kristus har vundet en hel og fuld sejr for os, og hvad det for os i dag kan betyde ikke at lade sig ”frakende sejrspisen”?
- Hvad er pointen med den hoved-krop-metafor Paulus anvender om Kristus og kirken i v. 19?

² Credo kommentaren, Kolossenserbrevet og brevet til Filemon. En indledning og fortolkning ved Peter V. Legarth, Credo Forlag 1995, side 139.

2,20-23: Lad jer ikke underkaste (deres) påbud

- ”Tag ikke, smag ikke, rør ikke!” er en gengivelse af de falske læreres påbud, som ifølge Paulus kun er menneskers påbud og lære (v. 22) og som ikke har nogen værdi (v.23). Hvordan kan vi vide hvilke påbud, der *har* værdi, og som vi er forpligtet på som kristne dag? (jf. fx 1 Thess 4,2 og 2 Peter 3,2)
- Når Paulus i vers 20 minder de troende om, at de med Kristus døde fra verdens magter, er det en påmindelse om, at de er døbt.³ I dåben dør vi med Kristus, begravnes med ham og oprejses med ham til et nyt liv (Jf. 2,12 og Rom 6,1-11). Derfor er det kristne liv et liv, der - med dåben som grundlag og udgangspunkt - leves i Kristus og med Kristus. Hvad betyder det for dig?

Forslag til takke og bedeemner

Tak for:

- At der nu ingen fordømmelse er for dem, som er i Kristus Jesus (jf. Rom 8,1).
- At Jesus har vundet sejrprisen til os.
- At vi må blive knyttet tættere til Jesus.

Bed om:

- At vi må blive knyttet tættere til Jesus.
- At vi må lære at skelne mellem det som er Guds bud og det som er menneskebud.
- At vi må ikke må blive ført vild af en ubibelsk og falsk forkyndelse.

Tjek ud-runde:

Hvad vil du særligt tage med dig fra dette afsnit af brevet og jeres samtale?

³ Credo kommentaren, Kolossenserbrevet og brevet til Filemon. En indledning og fortolkning ved Peter V. Legarth, Credo Forlag 1995, side 144-145.

